

РЕШЕНИЕ

№ 852

гр. Сливен, 15.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, II СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Петя Хр. Манова

при участието на секретаря Василка Д. Къчева
като разгледа докладваното от Петя Хр. Манова Гражданско дело № 20232230102693 по описа за 2023 година

Предмет на производството е предявен иск с правно основание чл. 23 ал.1 от СК.

В исковата молба ищецът твърди, че с ответницата са бивши съпрузи. Бракът им е бил сключен на 26.09.2003 г. в гр. Сливен. Прекратен бил с влязло в сила Решение № 565/29.06.2017 г., постановено по гр. д. № 2892/2017 г. по описа на СлРС, в условията на чл. 50 от Семейния кодекс, като не били уреждали имуществените си отношения към момента на бракоразводния процес.

Бракът им и неговото времетраене, формално манифестирали страните като съсобственици с равни дялове на следния недвижим имот, наличен и към момента на прекратяване на брака им:

Самостоятелен обект в сграда /апартамент, жилище/ с идентификатор 67338.528.51.1.1, намиращ се в сграда с идентификатор 67338.528.51.1 и с административен адрес *****, на едно ниво, разположен върху 93.28 кв. метра, състоящ се от две спални, дневна, кухня и сервизи, при съсед: на етажа - няма, над обекта - самостоятелен обект с идентификатор 67338.528.51.1.3, под обекта - самостоятелни обекти с идентификатори 67338.528.51.1.11, 67338.528.51.1.10 и 67338.528.51.1.9, ведно с избено помещение № 5, с полезна площ от 6.93 кв. метра, както и 11.58 % идеални части от общите части на сградата.

Продажбата, която ги манифестирала като собственици била осъществена на 17.02.2005 г. и изповядана в нотариален акт № 20, том I, нот. дело № 18 по описа за 2005 г. на нотариус Н.К..

Ищецът твърди, че цената на имота заплатил единствено и само с негови лични средства, акумулирани преди брака му с ответницата. Цената била заплатена на 22.07.2003

г., за което продавачите му издали съответната разписка. В сделката ответницата участвала като пълномощник на продавачите и била заявила пред нотариуса, че продажната цена в размер на сумата 11 287 лева е получена напълно и брой от тях, продавачите, на 22.07.2003 г. /датата на разписката/.

Към момента на бракоразводния процес с ответницата нямали разногласия по повод собствеността върху процесното жилище. Така било и към момента на придобиване на имота и по време на брака им. Това била и причината тя да му отстъпи ползването на апартамента след развода.

Сочи, че решил да продаде описания по-горе апартамент. Имал изгодна оферта и поканил ответницата да подпише документите като един от продавачите – съсобственик, но тя отказала.

Предвид изложеното моли съда да постанови решение, с което да признае, че той е едноличен притежател на основание пълна трансформация на лично имущество върху следния недвижим имот:

Самостоятелен обект в сграда /апартамент, жилище/ с идентификатор 67338.528.51.1.1, намиращ се в сграда с идентификатор 67338.528.51.1 и с административен адрес: гр. Сливен, *****, на едно ниво, разположен върху 93.28 кв. метра, състоящ се от две спални, дневна, кухня и сервизи, при съсед: на етаж - няма, над обекта - самостоятелен обект с идентификатор 67338.528.5 1.1.3, под обекта - самостоятелни обекти с идентификатори 67338.528.51.1.11, 67338.528.51.1.10 и 67338.528.51.1.9, ведно с избено помещение № 5, с полезна площ от 6.93 кв. метра, както и 11.58 % идеални части от общите части на сградата, придобит посредством нотариален акт № 20, том I, нот. дело № 18 по описа за 2005 г. на нотариус Н.К..

Претендира разносните по делото.

В предоставения едномесечен срок е постъпил отговор от ответницата чрез процесуален представител, който счита предявения иск за допустим, но неоснователен.

Сочи се, че от представените с исковата молба писмени доказателства безспорно се установява, че процесният недвижим имот е придобит през време на брака на страните с договор за купупно-продажба, сключен на 17.02.2005 г., на името на ищеца Д. М., като изрично е посочено в Нотариален акт № 20, т. I, рег. № 284, д. № 18 от 2005 г., че пълномощник на продавачите е именно ответницата по делото. Твърди се обаче, че С. А. Х. никога не била виждала плащането за цената на недвижимия имот да се е осъществило на дата 22.07.2003 г., както е посочено в самия акт.

Сочи се, че страните се запознали през юли 2002 г. и заживели на семейни начала в края на м. май 2003 г. в процесното жилище, когато вече ответницата била бременна във втория месец и формално сключили брак на 26.09.2003 г. В този период на съвместно им съжителство, за домакинството основно се грижела ответницата, тъй като единствено тя работела и имала трудови правоотношения. Веднага щом заживели на семейни начала с ищеца и когато родителите ѝ разбрали, че е бременна, през 2003 г. ѝ дали в дар 7000 лева.

Сочи се, че ищецът никога не е работел по трудово правоотношение и не е имал постоянни доходи, с които да издържа семейството си, а още по-малко да разполага със сума от 11 287,00 лева към 22.07.2003 г., че да ги е заплатил на продавачите на имота. Освен това в началото на 2003 г., ищецът търпял мярка за неотклонение „Задържане под стража“ по НОХД № 9/2003 г. по описа на Новозагорски районен съд, след което е имал осъдителна присъда и е бил преведен в затвора в гр. Стара Загора. По-късно Сливенски окръжен съд отменил тази ефективна присъда, но ответницата не можела да посочи кога точно М. е бил пуснат от затвора.

През първото тримесечие на 2005 г., М. бил задържан в Холандия и след това съден от Холандски съд, където също търпял ефективно наказание. Първото писмо получено от него било със съдържание адреса на затвора и банковата сметка за превод на пари, които С. следвало да му изпраща. В него той я уведомявал, че делото ще е на 21.06.2005 г. В следващо писмо изпратено на 22.05.2006 г. и получено от ответницата на 25.05.2006 г. М. я уведомявал, че бил преместен в друг затвор.

Твърди се, че това само подкрепяло твърденията на ответницата за липса на доходи и внасяло съмнения относно това, дали на посочената дата 22.07.2003 г. ищецът е бил на свобода.

Посочва се, че всъщност продавачите - Й. и Ц.К. били роднини на ищеца и вероятно били направили предварителни договорки как да се създаде привидност на плащането порано преди окончателната сделка.

Твърди се, че по време на съвместното им съжителство, С. била подложена на системен психически и физически тормоз. Още в зародиша на отношенията им в началото на 2003 г., той я бил откъснал от семейната ѝ и приятелската ѝ среда. Непосредствено след започване на съжителството им, той ѝ давал да разбере, че няма право на мнение и където и когато ѝ казал, следвало да бъде. Уточнявало ѝ се, че не следвало да задава въпроси и че нямало смисъл да търси съдействие от близки, тъй като и те щели да пострадат, а още по-малко да мисли за съдействие от полиция. Вследствие на тормоза и физическото насилие, Х. отключила хиперпролактинемия, в последствие хашимото, хипоинтензна лезия, хипофизарен микроаденом и полипоидна хиперплазия на лигавицата на десен максиларен синус.

След пореден скандал на 26.12 срещу 27.12.2016 г., когато С. успява да се заключи и да извика полиция и бърза помощ, всъщност се изнесла и събрала смелост да напусне ищеца и те прекратили брака си на 29.06.2017 г. Въпреки това М. не преустановил тормоза над нея. На 17.05.2021 г., когато не живеела вече с бившия си съпруг, С. потърсила съдействието на полицията, за което му бил съставен протокол за предупреждение. С. Х. била викана от Д. М. пред нотариуси и други институции за подписване на различни документи, без да ѝ се давало обяснение относно тяхното съдържание.

В този смисъл дори и да се допусне, че разписката отразява действителната фактическа обстановка по заплащане на недвижимия имот към 22.07.2003 г., то Х. имала своя финансов принос за закупуването му към този момент.

Сочи се, че прави впечатление, че тя притежава пълномощно за представителство на продавачите с рег. № 122 от 06.01.2005 г. на нотариус Е.Ш., което на практика е означавало, че продавачите, макар и живеещи във гр. Варна са били на територията на гр. Сливен, но не са изповядвали сделката, вместо това само са предоставили права на ответницата да ги представлява по сделката и само месец по-късно на 17.02.2005 г. се сключва окончателния акт, още повече, че се твърди, че сумата за имота е платена две години по-рано. С оглед посоченото в нотариалния акт, че сумата по сделката е платена на 22.07.2003 г и респ. представената разписка за плащане, се счита, че тя е частен документ и по отношение на нея била приложима разпоредбата на чл.181 ал.1 от ГПК. Визираната разпоредба постановява, че частният документ има достоверна дата за трети лица от деня, в който е заверен, от деня, от който е възпроизведен в някой официален документ или изобщо от деня, в който настъпи факт, който прави несъмнено предхождащото съставяне на документа. С оглед изложеното и в двата му аспекта - за наличие на принос за придобиване на имота, предвид постоянните доходи и дарените средства от страна на Х. в придобиване на имота, така и оглед липсата на юридическа сила, доказваща дата на плащане на сумата по сделката, се счита, че не се опровергава презумпцията за съвместен принос за придобиване на недвижимия имот, който е бил и семейно жилище на страните.

Предвид изложеното се моли съда да отхвърли предявения иск с правно основание чл. 23, ал.1 СК, като неоснователен и недоказан.

В с.з. ищецът редовно призован, се явява лично и с процесуален представител, който моли съда да уважи иска в пълния му размер така, както е предявен.

В с.з. ответницата редовно призована, се представлява от процесуален представител, който моли съда да отхвърли предявения иск. Счита, че същият е останал недоказан както по основание, така и по размер.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът прие за установено следното от **фактическа страна**:

Ищецът и ответницата са бивши съпрузи. Бракът им е сключен на 26.09.2003 г. в гр. Сливен и прекратен с влязло в сила Решение № 565/29.06.2017 г., постановено по гр. д. № 2892/2017 г. по описа на СлРС.

С договор за покупко продажба от 17.02.2005 г., обективиран в нот. акт № 20, том I, нот. дело № 18 по описа за 2005 г. на нотариус Н.К., Д. Г. М. е придобил собствеността върху Самостоятелен обект в сграда /апартамент, жилище/ с идентификатор 67338.528.51.1.1, намиращ се в сграда с идентификатор 67338.528.51.1 и с административен адрес *****, на едно ниво, разположен върху 93.28 кв. метра, състоящ се от две спални, дневна, кухня и сервизи, при съсед: на етажа - няма, над обекта - самостоятелен обект с идентификатор 67338.528.51.1.3, под обекта - самостоятелни обекти с идентификатори 67338.528.51.1.11, 67338.528.51.1.10 и 67338.528.51.1.9, ведно с избено помещение № 5, с полезна площ от 6.93 кв. метра, както и 11.58 % идеални части от общите части на сградата.

С разписка от 22.07.2003 г. Й.П.К. и Ц.Х.К. са заявили, че получават от Д. Г. М. сума

в размер на 11287 лева, представляваща пълната продажна цена на процесния недвижим имот.

На 07.07.2022 г. до ответницата е изпратена от ищеца нотариална покана за уреждане на имуществените им отношения след развода, касаещи недвижими имоти, придобити формално по време на брака. Нотариалната покана е връчена на С. Х. на 11.07.2022 г.

С отговора на исковата молба от ищцата са представени етапна епикриза, издадена от д-р А.М. с окончателна диагноза : Хиперпролактинемия.

С Протокол за предупреждение от 17.05.2021 г., издаден от инс. Пламен Петков, с който Д. М. е предупреден да се въздържа от нанасяне на психически и физически тормоз спрямо бившата си съпруга С. Х..

Приета е като доказателство справка за осигуряване на ответницата за периода от 01.01.2000 г. до 31.12.2005 г., издадена от ТД на НапСливен.

Изискана е справка за съдимост на ищеца, от която се установява, че лицето за периода от 1995 г. до 2020 г. има образувани четири НОХД и е осъждан.

С нот. акт № 31, том трети , дело 372/2002 г. на нотариус К.Т., Г.М.С. и Е.Д.С. со продали на О.С.Ч. и Л.П.Ч. апартамент, находящ се в **** за сумата 10205 лева.

По делото са събрани гласни доказателства.

В показанията си свид. Й.Л., леля на ищеца, сочи, че са продали апартамента на майката и бащата на ищеца и той си е купил лично негово жилище. Това станало 2000 – 2001 г. Той живеел там от 2001 – 2002 г. Когато се нанесъл, апартаментът бил платен. Когато започнали да живеят в това жилище със С., тя не била бременна. Имали една дъщеря, която била 18 или 19 годишна. Когато заживели заедно, той работел, за нея не знаела.

В показанията си свид. Р.И. сочи, че познава страните. Д. го познавал от 1979 г., С. от много по-късно. Били семейни приятели. Знаел, че Д. си бил закупил жилището и тогава заживели в него със С.. Жилището било на ***, където били осветителните тела. Д. живеел в жилището преди да се ожени за С.. Знаел, че първо си бил закупил жилището и след това станали приятели със С.. Лично той бил носил парите с Д. във Варна на вуйчо му за покупката на жилището. За годините нямал спомен. Цял живот били семейни приятели, с всичките му приятелки на Д. били семейни приятели. С. била поредната приятелка в живота му и било нормално след като те двамата са приятели, да си ходят на гости. Имал спомен, че с предната си приятелка живеел в това жилище. Не бил под наем, просто си го изплащал на порции. След като се установили в жилището, тогава забременяла С.. Към 2002 г. Д. е работел – изкупувал билки, гъби, такива неща. С. мисли, че в някакво предприятие работела, но нямал спомен. Впоследствие започнали по-рядко да се виждат. Продавачът бил роднина на Д.. Били заедно като носел парите. Нямал спомен за годината. Знаел, че Д. е търпял наказание лишаване от свобода, но годините точно не знаел. Знаел, че е имал проблеми с властта и на територията на Р България и на други държави. Нямал спомен колко пари са занесли на вуйчо му. Мисли, че били половината или малко повече от половината. Нямал спомен колко са били.

Свид. К.И. сочи, че познава страните откакто били интимни приятели – 2002 г. средата на лятото. Тогава вече била омъжена, живеели на *** 61 в кв. Ново село, в близост до въпросния имот, който се намирал на „Харамииите“ 18. Били в много добри отношения, тъй като съпругът ѝ бил съученик и приятел на Д. и поддържали приятелски отношения. Ходели си често на гости. 2003 г. лятото заживели заедно със С., тя вече била бременна. Мисли, че Д. живеел в това жилище. 2003 г. С. била вече бременна, в началото на 2004 г. януари родила. Само С. работела, Д. не бил работел по трудов договор. 2011 г. си открил фирма за заложна къща. С. ѝ била споделила, че с повечето от половината пари, са подпомогнали майка ѝ и баща ѝ за закупуването на този имот. Лично не познавала продавачите на имота, но знаела, че са роднини на Д.. За около 12 000 лева били закупили жилището. Това го знаела от Д.. Не знаела родителите на Д. да са помогнали за закупуването на жилището. От 1992 г. били женени с Р.П.С. да се появи в живота на Д., поддържали връзка с него. В този апартамент преди да се появи С. били ходили, Д. имал друга приятелка. Д. имал пари когато се запознал със С.. Преди С. мисли, че не е живял на семейни начала с друга жена. Деца от други жени нямал. Когато били ходили на гости, въпросното момиче, за което се сещала, не живеело постоянно там. Преди да се събере със С., не знаела дали Д. е плащал наем за този апартамент. Казал бил, че го е закупил този апартамент още преди да се събере със С..

Горната фактическа обстановка съдът прие за безспорно установена въз основа на събраните по делото доказателства, ценени както по отделно, така и в тяхната съвкупност. Представените по делото писмени доказателства, съдът възприе изцяло, като непротиворечиви по между си и допринасящи за изясняване на правно значимите за решаването на спора факти и обстоятелства.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът направи следните **правни изводи**:

Предявеният иск е с пр. осн. чл. 23, ал.1 от СК за признаване на пълна трансформация на лични средства в придобИ.ето на недвижим имот по време на брака между страните.

Страните са бивши съпрузи. Бракът им е сключен на 26.09.2003 г. и прекратен с решение № 565/29.06.2017 г. по гр.д. 2892/2017 г. на СлРС.

С договор за покупко- продажба на недвижим имот, обективиран в нот. акт № 20, том I, нот. дело № 18 по описа за 2005 г. на нотариус Н.К., Й.П.К. и Ц.Х.К. чрез пълномощника им С. А. М.а са продали на Д. Г. М. самостоятелен обект в сграда /апартамент, жилище/ с идентификатор 67338.528.51.1.1, намиращ се в сграда с идентификатор 67338.528.51.1 и с административен адрес *****, на едно ниво, разположен върху 93.28 кв. метра, състоящ се от две спални, дневна, кухня и сервизи, при съсед: на етажа - няма, над обекта - самостоятелен обект с идентификатор 67338.528.51.1.3, под обекта - самостоятелни обекти с идентификатори 67338.528.51.1.11, 67338.528.51.1.10 и 67338.528.51.1.9, ведно с избено помещение № 5, с полезна площ от 6.93 кв. метра, както и 11.58 % идеални части от общите части на сградата. Пълномощникът на продавачите – ответница в производството е заявила, че продажната цена е заплатена напълно и в брой от купувача на продавачите на

22.07.2003 г.

Видно от приетата като доказателство разписка от 22.07.2003 г. Й.П.К. и Ц.Х.К. са получили от Д. Г. М. сума в размер на 11287 лева, представляваща пълната продажна цена на процесния недвижим имот.

За факта на плащането на продажната цена ищецът се ползва както от приетата поделота разписка от 22.07.2003 г., така и от документа, с който е придобил правото на собственост- нотариалния акт. Това е официален документ- в някои части диспозитивен, а в други- свидетелстващ, което означава, че се ползва с материална доказателствена сила, поради което съдът е обвързан да приеме, че обстоятелствата са се осъществили както е отразено в него, докато не бъде доказано друго. Такова доказване- на нещо различно от отразеното в нот.акт обаче не се проведе. Както за купувача, така и за продавача, по договор за продажба не съществува задължение да се снабдяват за клаузите от договорните им отношения и с други документи, извън онези, в които е извършена сделката, в случая нотариалния акт, още повече, че той е официален документ и при изповядване на сделката самата ответница, като пълномощник на продавачите изрично е заявила, че продажната цена е заплатена на 22.07.2003 г. и това е вписано в нотариалния акт.

Предявеният иск с правно основание чл. 23, ал.1 СК е установителен и с него се цели признаването на едно съществуващо правно положение, което се отклонява от презумираната от закона съпружеска имуществена общност и равенство на дяловете.

Следва да бъдат налице следните предпоставки за уважаването на иска: Имотът да е придобит на името на единия или двамата съпрузи. Това да е станало по време на брака с лични средства, без другият съпруг да има принос за закупуването му.

Установи се , че към момента на придобий.е на собствеността върху апартамента, страните по делото са имали качеството на съпрузи с надлежно сключен граждански брак. Закупеното жилище по своята същност представлява недвижима вещ, следователно, е сред посочените в чл. 23, ал. 1 от СК. При това положение, за да бъде оборена презумпцията на чл. 21, ал. 1 СК, респективно, за да бъде уважен предявеният иск, ищецът следва да докаже липсата на съвместен принос в придобий.ето на вещта.

С прекратяването на гражданския брак между страните се прекратява и възникналата между тях съпружеска имуществена общност и от неделима и бездялова се превръща в обикновена дялова съсобственост. СК презумира съвместния принос на съпрузите по време на брака в придобий.ето на вещи или права върху вещи, поради което и създава съпружеската имуществена общност по отношение на тях, независимо на чие име е станало придобий.ето.

Съгласно чл. 21, ал.1 от СК, придобитото по време на брака имущество принадлежи общо на двамата съпрузи, ако придобий.ето е в резултат на съвместен принос. При спор между бившите съпрузи след прекратяване на брака дали придобитият имот е в режим на съпружеска имуществена общност или е лична собственост, обстоятелствата, свързани с произхода на средствата за придобий.ето му, могат да се установяват с всички допустими по

ГПК доказателствени средства.

Ищецът твърди че е заплатил цената на имота единствено и само с негови лични средства, акумулирани преди брака с ответницата. В сделката последната участвала само като пълномощник на продавачите. От своя страна ответницата твърди, че са заживяли с ищеца на семейни начала м. май 2003 г. в процесното жилище, родителите ѝ дали в дар 7 000 лева. В периода на съвместно съжителство само тя работела.

От показанията на разпитаните по делото свидетели от двете страни се установи, че ищецът е живеел в процесния апартамент преди да заживее на семейни начала с ответницата.

Св. И. сочи, че Д. закупил жилището и тогава заживели в него със С.. Лично той носил парите с Д. във Варна на вуйчо му за покупката на жилището. Имал спомен, че и с предната си приятелка живеел в това жилище. Не бил под наем, просто си го изплащал на порции. Към 2002 г. Д. работел – изкупувал билки, гъби, такива неща. Продавачът бил роднина на Д..

Разпитаната по делото св. И. от ответната страна заяви, че познава страните откакто били интимни приятели – 2002 г. средата на лятото.. Ходели си често на гости. 2003 г. лятото заживели заедно със С., тя вече била бременна. Мисли, че Д. живеел в това жилище. Само С. работела, Д. не бил работел по трудов договор. Лично не познавала продавачите на имота, но знаела, че са роднини на Д.. За около 12 000 лева били закупили жилището. Това го знаела от Д.. Не знаела родителите на Д. да са помогнали за закупуването на жилището. В този апартамент преди да се появи С. били ходили, Д. имал друга приятелка. Д. имал пари когато се запознал със С.. Д. казал, че закупил този апартамент още преди да се събере със С..

От събраните по делото гласни доказателства, заявеното при сключване на договора за покупко продажба от ответницата, като пълномощник на продавачите, че продажната цена е заплатена на 22.07.2003 г., както и от приетата като доказателство разписка от същата дата, с която продавачите са заявили, че са получили от Д. М. сумата 11287 лева, може да се направи обоснован извод, че е доказана твърдяната трансформация и процесният имот, представляващ апартамент не е придобит в режим на семейна имуществена общност, а е собственост на ищеца.

Ищцата от своя страна следваше да докаже в производството, че е получила в дар от своите родители, каквито твърдения се съдържат в отговора на исковата молба сума в размер на 7 000 лева и същата е послужила за придобиване на процесния недвижим имот.

По делото не бяха събрани доказателства двамата бивши съпрузи да са имали свои семейни средства, с които да са заплатили продажната цена за придобиване на семейното жилище. Дали ищецът е получил в дар от родителите си или е разполагал с лични средства за закупуването на имота е без значение, тъй като продажната цена е заплатена преди сключване на брака с ответницата. По тези съображения съдът приема, че липсва съвместен принос при придобиването на процесният недвижим имот.

Като взе предвид гореизложеното, съдът счита, че предявения иск по чл. 23, ал. 1 от СК за признаване на установено по отношение на ответницата, че ищецът е индивидуален собственик на самостоятелен обект в сграда /апартамент, жилище/ с идентификатор 67338.528.51.1.1, намиращ се в сграда с идентификатор 67338.528.51.1 и с административен адрес *****, на едно ниво, разположен върху 93.28 кв. метра, състоящ се от две спални, дневна, кухня и сервизи, при съсед: на етажа - няма, над обекта - самостоятелен обект с идентификатор 67338.528.51.1.3, под обекта - самостоятелни обекти с идентификатори 67338.528.51.1.11, 67338.528.51.1.10 и 67338.528.51.1.9, ведно с избено помещение № 5, с полезна площ от 6.93 кв. метра, както и 11.58 % идеални части от общите части на сградата, поради пълна трансформация на лични средства при придобиване на собствеността върху същия е основателен и като такъв ще се уважи..

Предвид изхода на спора, на осн. чл. 78, ал.1 от ГПК, ответницата следва да бъде осъдена да заплати на ищеца сторените разноски в производството в размер на 263.89 лева д.т., 2761 лева адв. възнаграждение и 50 лева разноски за изготвяне на кадастрална скица.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на **С. А. М.А** с ЕГН ***** от *****, че **Д. Г. М.** с ЕГН ***** от гр. Сливен, ***** е едноличен собственик на Самостоятелен обект в сграда /апартамент, жилище/ с идентификатор 67338.528.51.1.1, намиращ се в сграда с идентификатор 67338.528.51.1 и с административен адрес: гр. Сливен, *****, на едно ниво, разположен върху 93.28 кв. метра, състоящ се от две спални, дневна, кухня и сервизи, при съсед: на етажа - няма, над обекта - самостоятелен обект с идентификатор 67338.528.5 1.1.3, под обекта - самостоятелни обекти с идентификатори 67338.528.51.1.11, 67338.528.51.1.10 и 67338.528.51.1.9, ведно с избено помещение № 5, с полезна площ от 6.93 кв. метра, както и 11.58 % идеални части от общите части на сградата, придобит посредством нотариален акт № 20, том I, нот. дело № 18 по описа за 2005 г. на нотариус Н.К. поради пълна трансформация на лични средства.

ОСЪЖДА С. А. М.А с ЕГН ***** от ***** да заплати на **Д. Г. М.** с ЕГН ***** от гр. Сливен, ***** разноски в размер на 3074.89 лева.

Решението подлежи на обжалване пред Сливенски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването на страните.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____